

/ γιόργακ(ης) Μαρ(ου)λής μονόβασοτής μαρτηρας
 / Και ο κηρ ν(ι)κητας ω ανοθέν πραματαιφτοις στεργι τα ανοθέν και
 δηα να μήν ηξαιρι να γρα/ ψη γράφο εγό γιοργακ(ης) μαρουλής ο για
 λόγου του † † κουβηά στέργο / τας εις τα ανοθεν –
 / νικολας κοστατη μαρους στεργο και βεβεονο ις τανοδε
 / καρaboκιρης κοσταντης κήπριοτης στεργη και βέβεονη τα ανοδε / και
 δηα να μη γραφι εγραφα εγω ληναρδής μέντρινος
 / Ίω(άννης) Μηνιάτης νοτάρι(ος) ἔγραφα: -

2 - ΓΑΚ. 85, φ. 71 α, 21 Οκτ. 1669

Μαρτυρίες (για καθυστέρηση φόρτωσης)

Ευρετήριο, φ. 2α: «Μαρτυρία Τζώρτζη Βαράνη πρὸς / τὸν ἀφέντη Μινῶτο. Φ.63
 Ἔτερες μαρτυρίες διὰ τὸν ἀφέντη Μινῶτο / Φραντζέσκοκ και
 Δημήτρης. Φ. 63»

/ Φ. 63

† 1669 Ὀκτωβρίου 21. Τὴν σήμερον ἐδῶ, παρὼ ὁ μισερ Τζώρτζης
 Βαράνης προσ / καλεσμένος ἀπὸ τὸν ἀφέντη Βιτζέντζο Μινῶτο λέγει
 καὶ μαρτυρᾶ ἀπάνω / εἰς τὴν ψυχὴν του καὶ εἰς φόβο Θεοῦ πὼς ἐκαπι-
 τάρησε ἀπάνω εἰς τὸ χωρίο λεγό / μενο Χαρκὶ καὶ ἐγροίκησε τοῦ ἀφέ-
 ντη Τζώρτζη Γριμπήλα καὶ τοῦ μισερ Ἀντώνη / Παπαδοπουλου καὶ ἐλέ-
 γασι ὅτι πὼς τὸς ἤκαμε ὁ ἀφέντης ὁ Μινῶτος ὀχτῶ / μέρες τέρμενο νὰ
 βάλουσι τὸ πρᾶμα ὅπου ἔχασι νὰ βάλουσι μέσα στὴ / σαῖκα του νὰ
 μισέψουσι. Τοῦτο ὅλο μαρτυρᾶ καὶ οὐδὲν ἄλλο δὲν κατέχει βάνοντας
 καὶ ἀντιμάρτυρες εἰς ἀσφάλεια.

/ Φραντζεσκός σκίατης κ(αὶ) γεοργίς χορευτις ἀντιμαρτιρες κ(αὶ) δια
 να μι / γραφου εγραφα εγο ο ηπογραφοντας δια λογουν τος

Ίωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραφα.-

† Εἰς τὸ ἄνωθεν ἔτος, τὴν ἴδια ἡμέρα ἐπρόσφερε ὁ ἄνωδε ἀφέντης
 Μινῶτος / καὶ τὸν κὺρ Φραντζέσκο Κοντιζᾶ ἀπὸ τὴ Νάγουσα || καὶ τὸν
 κὺρ Δη / μήτηρ Νιό / τη γαμπρὸ / Σπανούδαι / νας || ὁ ὁποῖος Φρα-
 ντζέσκοκ ἦτονε συντροφὸς εἰς τὴ σαῖκα τοῦ αὐτοῦ ἀφέντη Μινῶτου καὶ
 ἔττι μαρτυρᾶ / καὶ λέγει ἀπάνω εἰς τὴν ψυχὴν του καὶ εἰς φόβο Θεοῦ
 πὼς ἐποφορτώσασι στὶς 8 τοῦ / Σεπτεβρίου ἡμέρα τετράδη καὶ ὡς ἐπο-
 φορτώσασι ἐμνηούσασι τῶν πραματευ / τᾶδων τος ὅπου ἐδέλασι νὰ
 βάλουσι τὰ βόδιαν τος μέσα νὰ τὰ φέρου νὰ τὰ / βάλου καὶ ἐκεῖνοι τὶς
 ἐτρατινάρασι καὶ δὲν ἐδέλα νὰ τὰ βάλου καὶ ἐπέρασε ἡ τετρά / δη, ἡ
 πεύτη, ἡ παρασκευή, τὸ σαββατο, καὶ διὰ κανένα μὸδο δὲν ἐδέλασι νὰ
 τις σπι / τίρου, ὅμως ἤρδασι τὰ κάτεργα τὴν κυριακὴ καὶ ἐκάψασι τὴ
 σαῖκα / καὶ ἔττι λέγει πὼς ἀπὸ λόγου τος τῶν πραματευτᾶδω ἐχάθηκε
 ἡ σαῖκα. Τοῦτο ὅλο μαρτυρᾶ καὶ λέγει ὁ κὺρ Φραντζέσκοκ καὶ ἄλλο δὲν

κατέχει. Ἀκόμη λέγει καὶ ὁ / κὺρ Δημήτρης ὁ Νιότης ὁ γαπρὸς τῆς Σπανούδαινας ὁποῦ ἦτονε καὶ αὐτὸς σύντροφος εἰς τὴν ἴδια / σαῖκα ὅτι πὼς ἦτανε ἀποφορτωμένοι καὶ ἐστέκασι μόνο διὰ τὰ βόδια ποῦ ἐδέλασι νὰ / βάλου μέσα ὁ ἀφέντης ἱερομόναχος Πελεκάνος καὶ ἀφέντης Τζώρτζη Γριμπιλᾶς καὶ / ἀφέντης Ἀντώνης Παπαδόπουλος τῶν ὁποῖω τὸς ἐμήνα ἀφέντης ὁ Μινῶτος καὶ ἐπρετεστά / ρηζέν τις απομιρα τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς δικαιοσύνης νὰ φέρου τὰ βούδια διὰ νὰ τὰ παρκάρου / διὰ νὰ μισέψουσι καὶ αὐτοῖνοι σύρνοντας τὸν καιρὸ δὲν ἐδέλησα νὰ τὰ φέρου ποτὲ καὶ ἀπὸ λό / γουν τος ἐζημιωθήκαμε. Τοῦτο ὅλο μαρτυρᾶ ὁ ἄνωθεν κὺρ Δημήτρης εἰς τὴν ψυχὴν του καὶ εἰς φό / βο Θεοῦ καὶ ἄλλο δὲν κατέχει.-

/ μάρκος μελισουργὸς ἀντιμάρτιρας κ(αὶ) γιόργις χορεφτῆς ἀντιμάρτιρας κ(αὶ) ἔγραψα / ἐγὼ μάρκος δια λόγου του.

/ Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα

3 - ΓΑΚ. 85, φ. 132β, 23 Ιουλ. 1670

Μαρτυρία (για μεταφόρτωση)

Ευρετήριο, φ. 2α : «Μαρτυρίες διὰ τὸν ἀφέντη τὸ Βαρά Ἰνηλ. Φ. 135»

/ Φ. 135

Εὐγαλμένη

† 1670, ἐν μηνὶ Ἰουλίου 23 ἐν τῇ Ναξιᾷ, τὴν σήμερον ἐδῶ πρεζέντε εἰς ἐμένα / τὸν ὑπογράφοντα νοτάριο καὶ εἰς τοὺς κάτωθεν ἀξιοπίστους καὶ παρακαλετοὺς ἀν / τιμάρτυρες ὁ εὐγενέστατος ἀφέντης Τζουάνες Δροσᾶς ἀπὸ ἔνστασιν τοῦ / εὐγενῆ ἀφέντη Τζώρτζη Βαράνη μαρτυρᾶ καὶ λέγει ἀπάνω εἰς τὴν ψυχὴν του καὶ / εἰς φόβο Θεοῦ πὼς κατέχει βέβαια καὶ σιγοῦρα πὼς ὁ πατρὸς Ἀναστάσης ὁ Κα / λαματιανὸς ἦτονε ἴδιος νοικοκύρης καὶ караβοκύρης ἀπάνω εἰς τὴ σαῖκα ὁ / ποῦ ἐκαβαλίκευε εἰς τὴ Μῆλο Ἰλόπου τὴν ἐπῆ / ρε ἀπὸ τὸν κα / πετὰ Γενερά / λε. Ἐπὶ τοῦτο μαρτυρᾶ ἐνώπιον Θεοῦ πὼς τὸ κατέχει βέβαια καὶ δέλει / γράφει καὶ ὑπὸ χειρὸς του κάτωθεν εἰς πλεὰ βεβαίωσιν. Ἀκόμη ἐδῶ πρεζέντε καὶ ὁ μασ / τρο- Ἀλοβίζος ὁ Καλαφάτης μαρτυρᾶ καὶ αὐτὸς καὶ λέγει ἀπάνω εἰς τὴν ψυχὴν του καὶ εἰς φόβο / Θεοῦ πὼς ὁ ἄνωθεν ἀφέντης ὁ Τζώρτζης ὁ Βαράνης εἶχενε μέσα εἰς τὸ καῖκι τοῦ κα / ραβοκύρη τοῦ Μανόλη τοῦ Σιγάλα λεγομένου Πεντακλήμα ἓνα βουτζὶ ρύζι καὶ καμπόσες / μυλόπετρες, τὸ ὁποῖο καῖκι τοῦ τὸ ἐπήρασι ἐκεῖ εἰς τὴ Μῆλο καὶ ὡσάν τὸ ἐπήρασι ἦτο / νε ἐκεῖ καὶ ὁ ἄνωθεν πατρὸν Ἀναστάσης μὲ τὴ σαῖκα του καὶ ἐτρατάρηζε πὼς ἔχει νὰ ῥ / θῆ διὰ τὴ Ναξιᾷ. Ἐτὶ ἐπῆγε ὁ ἀφέντης ὁ Βαράνης καὶ ἐμίλησέν του νὰ τοῦ βάλη τὸ / πραμάν του μέσα νὰ τοῦ τὸ φέρη διὰ τὴ Ναξιᾷ, ὅμως ἔστειλε τὴ βάρκα του καὶ ἐπῆρέν / τα ἀπὸ τὸ καῖκι τοῦ καρακύρη τοῦ Μανόλη καὶ ἐμπαρκάρησέν τα εἰς τὴ σαῖκαν του. / Τοῦτο ὅλο μαρτυρᾶ ὁ ἄνωθεν μαστρο-Ἀλοβί-

